

ROTUMÄÄRITELMÄ

Hyväksytty: FCI 3.6.2016, Kennelliitto 25.1.2017

BERNHARDINKOIRA - (ST. BERNHARDSHUND)

Alkuperämaa: Sveitsi

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seura-, vahti- ja pihakoira.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 2 pinseri- ja snautserityypiset, molossityypiset sekä sveitsinpaimenkoirat

Alaryhmä 2 molossityypiset. Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS:

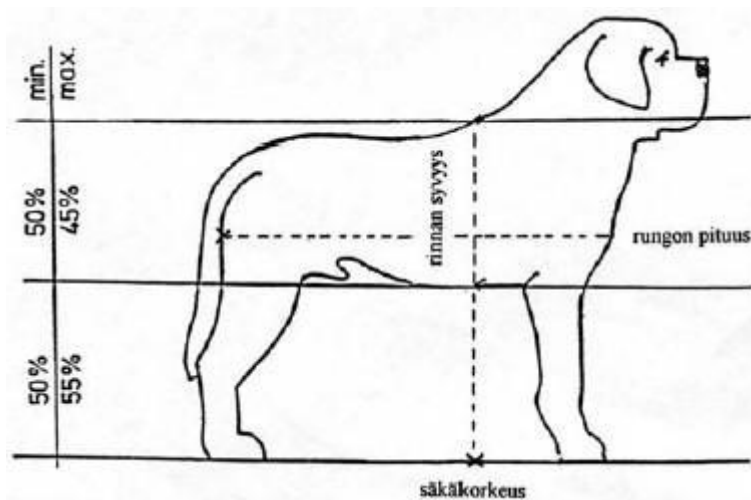
Ison Sankt Bernhardin solan korkeimmalle kohdalle 2 469 metrin korkeuteen perustettiin 1000-luvulla munkkien pitämä majatalo matkustavaisten ja pyhiinvaeltajien turvapaikaksi. Siellä pidettiin 1600-luvun puolivälistä alkaen vartio- ja suojelukoirina kookkaita vuoristokoiria, joista löytyy kuvia aina vuodesta 1695 lähtien ja jotka on mainittu myös majatalon muistiinpanoissa vuodelta 1707. Koiria alettiin piankin pitää seurana ja erityisesti lumeen ja sumuun eksyneiden matkaaajien pelastustehtävissä. Nämä koirat olivat pelastaneet ”valkoiselta kuolemalta” lukemattomia ihmishenkiä ja tästä julkaistiin kertomuksia monilla eri kielillä. Myös Napoleonin sotiin osallistuneiden sotilaiden tarinat levittivät rodun mainetta 1800-luvulla ympäri Eurooppaa. Rotua kutsuttiin tuolloin myös ”Barry-koiraksi”, ja legendaarisesta Barrysta tuli kaikkien pelastuskoirien esikuva. Rotu polveutuu suoraan alueella yleisesti pidetyistä kookkaista pihakoirista. Niistä jalostettiin nykyinen rotutyyppi muutaman sukupolven aikana pyrkien tietoisesti määriteltyyn ihannetyyppiin. Bernin lähellä Hollingenissa vaikuttanut Heinrich Schumacher alkoi ensimmäisenä kirjata muistiin koiriensa sukutauluja vuonna 1867. Helmikuussa 1884 aloitettiin ”Sveitsiläisen rotukirjan” (SHSB) julkaiseminen. Ensimmäinen rekisteröity koira oli bernhardinkoira Léon, ja myös seuraavaksi rekisteröidyt 28 koiraa olivat bernhardinkoiria. Sveitsin Bernhardinkoirayhdistys perustettiin Baselissa 15.3.1884. Kansainvälisen kynologisen kongressin yhteydessä 2.6.1887 bernhardinkoira tunnustettiin virallisesti sveitsiläiseksi koiraroduksi ja rotumääritelmä vahvistettiin. Siitä lähtien bernhardinkoira on ollut Sveitsin kansallisrotu.

YLEISVAIKUTELMA:

Rodusta on kaksi muunnosta: lyhytkarvainen (kaksinkertainen karvapeite, ”Stockhaar”) ja pitkäkarvainen. Molemmat muunnokset ovat huomattavan kookkaita ja yleisvaikutelmaltaan vaikuttavia. Runko on sopusuhtainen, voimakas, tiivis ja lihaksikas. Pää on mahtava ja ilme tarkkaavainen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Ihanteellinen säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen (mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen) on 9:10. Ihanteellinen säkäkorkeuden suhde rinnan syvyyteen on kuvattu piirroksessa.

Pään kokonaispituus on hieman yli 1/3 säkäkorkeudesta. Kuonon syvyyden (tyvestä mitattuna) suhde kuonon pituuteen on lähes 2:1. Kuono on hieman pitempi kuin 1/3 pään kokonaispituudesta.

Voimakkuuden tulee ilmentyä koossa, liikuntatavassa, luustossa ja lihaksistossa. Raajojen ja rungon mittasuhteiden tulee olla vähintään 50:50 %, enintään 55:45 % - jalkojen tulee siis olla korkeammat kuin rungonsyvyys. Minimisäkäkorkeus on minimisäkäkorkeus; ylärajaa ei ole, kunhan koira on sopusuhtainen. Mahtava pää tarkoittaa, että koira on oikeastaan etupainoinen, mikä siis asettaa suuret vaatimukset etuosan rakenteelle. Nartulle voidaan sallia hieman kevyempi pää, mutta kulmikkuuden ja ilmeen tulee säilyä. Päässä ei saa olla liikaa nahkaa, koiralla ei ole älykäs ilme, jos päässä on liikaa poimuja - ei myöskään, jos pää on liian kuiva. Bernhardinkoiralla ei koskaan saa olla vihainen ilme, ilmeen tulee olla vakava, mutta lempeä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Ystävällinen ja valpas. Temperamentti on rauhallisesta eloisaan.

PÄÄ:

Voimakas, vaikuttava ja hyvin ilmeikäs.

Pää on hyvin voimakas! Jos kallo-osa on kapea tai pyöreä, voimakkuus häviää, korvien kiinnitys tulee liian alas tai taakse. Korkeat, voimakkaasti kehittyneet poskiluut tuovat oikean ilmeen, ne edesauttavat voimakkuutta ja saavat aikaan kuivemman pään. Liiallinen nahka päässä näkyy mm. juuri tässä kohdin, mikäli poskiluut eivät ole riittävän voimakkaat. Voimakkaat kulmakaaret edesauttavat jyrkkää otsapengertä. Niin poskiluut kuin kulmakaaretkin vaikuttavat merkittävästi silmien oikeaan sijaintiin ja ilmeeseen.

Kallo: Voimakas, leveä, sivusta ja edestä katsottuna kevyesti kaartuva. Koiran ollessa tarkkaavainen korvien kiinnityskohta ja päälaki muodostavat suoran linjan, joka yhtyy sivuilla pehmeästi kaartuen voimakkaasti kehittyneisiin korkeisiin poskiin. Otsapenger on jyrkkä. Niskakyhmy on vain hieman erottuva, kulmakaaret voimakkaasti kehittyneet. Selvästi erottuva otsauurre alkaa otsapenkereestä ja jatkuu kallon keskellä ja sen yli. Otsanahka muodostaa silmien yläpuolelle kevyitä ryppyjä, jotka suuntautuvat otsauurretta kohti. Koiran ollessa tarkkaavainen, rypyt erottuvat hieman, muutoin ne ovat lähes huomaamattomat.

Otsauurre on hyvin oleellinen, ilman uurretta ei muukaan pään muoto voi olla kohdallaan. Kallo-osan kuuluu olla leveä ja kulmikas, ei pyöreä pallomainen. Otsanahassa voi olla ryppyjä, mutta ei silmien yläpuolella valuvaa nahkaa. Silmien tulee aina näkyä, rypyt eivät saa olla niin voimakkaita, että ne antavat synkän vaikutelman.

Otsapenger: Erittäin korostunut.

Otsapenkereen tulee olla jyrkkä, mikä ei tarkoita, että sen tulisi olla korkea. Mikäli otsapenger on korkea ja pyöreä, häviää otsauurre, päästä tulee pyöreä ja korvat kiinnittyvät liian alas. Silmien välissä kuonon tyvessä tulee olla selvä kuoppa, koko bernhardinkoiran pää rakentuu tämän kuopan ympärille.

Kirsu: Musta, leveä ja kulmikas. Sieraimet ovat hyvin avoimet.

Aina musta, hyvin voimakas ja leveä. Siis suuri kirsu, jossa on suuret, avoimet sieraimet. Pienessä kirsussa ei voi olla laajoja ja avoimia sieraimia.

Kuono: Tasaleveä. Kuononselkä on suora, ja siinä on matala uurre.

Kuonon ihannepituus on hieman pidempi kuin 1/3 pään kokonaispituudesta. Kuono ei saa olla kapeneva. Edestä katsottuna huulilinja muodostaa nurinpäin käännetyn U:n, ei V:tä. Kuononselkä ei saa olla laskeva,

eikä kupera, sen tulee olla tasainen ja suora. Sallittua on myös, jos kuononselkä nousee hiukan kirsua kohden. Kuononselän uurre on häviämässä, sitä tapaa enää kovin harvoin.

Huulet: Huulten reunat ovat mustapigmenttiset. Ylähuulet ovat voimakkaasti kehittyneet ja kiinteät, eivät liian riippuvat, muodostavat laajan kaaren kirsua kohti. Suupielet ovat näkyvissä.

Huulipigmentin tulee olla täydellinen. Se tarkoittaa myös mustaa pigmenttiä kirsun alapuolella. Voimakkaasti kehittyneet ylähuulet tarkoittaa, että ne ovat paksut ja ryhdikkäät, eivät ohuet lerpukat. Alareunastaan niiden tulee olla kauniisti kaartuvat, muodostaen puolipallon; alaleuasta, huulista ja koko kuono-osasta saa oikean käsityksen vain, kun koira pitää leukansa suljettuina. Läähättävä koira voi antaa edullisemman vaikutelman kuin todellisuudessa onkaan. Alahuulia ei saa olla liikaa, ei valuvia hetuloita.

Leuat / hampaat: Ylä- ja alaleuka ovat voimakkaat, leveät ja yhtä pitkät. Hyvin kehittynyt, säännöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta tai tasapurenta. Tiivis alapurenta sallitaan. P1 ja M3 -hampaiden puuttuminen hyväksytään.

Normaali saksipurenta on toivottavin, sallittuja ovat myös tasapurenta ja leikkaava alapurenta. Hampaiden tulee olla voimakkaat, suhteessa pään kokoon, ei siis rivi riisirynejä, joissa vielä puutoksia.

Silmät: Keskikokoiset, väriltään tummanruskeasta pähkinäruskeaan ja kohtalaisen syvällä sijaitsevat. Ystävällinen ilme. Luonnolliset, tiiviit luomet ovat toivotut. Hyvin pieni poimu alaluomessa, jolloin vain hieman sidekudosta näkyy, sekä hyvin pieni poimu yläluomessa sallitaan. Silmäluomien reunat ovat kauttaaltaan pigmentoituneet.

Silmät eivät saa olla liian lähellä, eivätkä kaukana toisistaan, eivät ulkonevat, pullottavat (vrt. poskiluut ja kulmakaaret), eivätkä ne saa sijaita liian syvällä. Nykyisessä rotumääritelmässä pyritään fysiologisesti tervarakenteisempaan silmän muotoon. Silmien värin tulee mieluiten olla mahdollisimman tumma.

Korvat: Keskikokoiset, ylös ja leveälle kiinnittyneet. Korvan rusto on paksu. Korvalehdet ovat taipuisat, kolmionmuotoiset ja kärjestään pyöristyneet. Korvien taka-osa on hieman ulkoneva, etureuna poskenmyötäinen.

Korvien sijainti on riippuvainen kallon muodosta. Korvalehden ja -ruston tulee olla paksu, jotta ryhdikkyys säilyy. Koiran kuuluu nostaa korviaan ollessaan tarkkaavainen. Korvien kiinnityskohdat eivät saa olla liioitellut, jolloin tulee perhosmainen vaikutelma, eivätkä myöskään liian heikot; molemmissa tapauksissa koko pään vaikutelma muuttuu.

KAULA: Voimakas ja riittävän pitkä. Kohtuullisesti leuanalus- ja kaulanahkaa.

Bernhardinkoiralla ei saa olla liioitellun pitkä kaula, sillä ei saa olla liian elegantti ylälinja. Kaulan tulee olla voimakas ja lihaksikas antaen kuvan, että koira jaksaa kantaakin jotain. Liiallinen kaula- tai kurkunalusnahka ei ole toivottavaa.

RUNKO: Yleisvaikutelma: Yleisvaikutelmaltaan mahtava, tasapainoinen, vaikuttava ja lihaksikas.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Leveä, vahva ja kiinteä. Selkälinja on suora ja lanneosaan asti vaakasuora.

Selkä on melko pitkä, hyvin leveä, voimakas ja suora. Sen tulee pysyä vakaana myös liikkeessä. Nuoret koirat ovat kevyitä jo kasvuvauhdin ja ruokinnan määrääminä, niillä selkä voi olla lievä ns. karpinselkä. Myös selän lihaskuntoon tulee kiinnittää huomiota.

Lantio: Pitkä, vain hieman laskeva, liittyy sulavasti hännäntyveen.

Lyhyt, pysty lantio saa aikaan sen, että häntä nousee jopa rullalle. Tällainen on ehdottomasti väärin.

Rintakehä: Kohtuullisen syvä ja kylkiluut selvästi kaarevat. Rintakehä ei kuitenkaan ole tynnyrimäinen. Rintakehä ei ulotu kyynärpäiden alapuolelle.

Voimakas, hyvin kaareutunut rintakehä, ei litteä. Eturinta on leveä, voimakkaasti kehittynyt lihaksin. Rintakehä ei saa olla tynnyrimäinen, eikä liian syvä. Kyynärpäiden alapuolelle ulottuva rintakehä tekee koirasta matalan / etumatalan. Liian syvä runko yhdistettynä mataliin raajoihin pilaa koiran mittasuhteet.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva kohoaa hieman.

HÄNTÄ: Hännäntyvi on leveä ja voimakas, häntä pitkä ja raskas. Viimeinen nikama ulottuu vähintään kintereeseen. Rauhallisen koiran häntä riippuu suoraan alaspäin tai viimeinen kolmannes hieman ylöspäin kaartuneena. Koiran innostuessa hännän asento on korkeampi.

Häntä on melko korkealle kiinnittynyt, tyvestä leveä ja voimakas. Mikäli häntä nousee liian korkealle, pilaa se kokonaiskuvan.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja melko leveäasentoiset.

Eturaajat ovat edestä katsottuna suorat, ne eivät ole taipuneet ulos- eikä sisäänpäin.

Lavat: Viistot, lihaksikkaat ja tiiviisti rungonmyötäiset.

Olkavarret: Lapoja pitemmät. Lavan ja olkavarren välinen kulma ei saa olla liian tylppä.

Tällä haetaan lyhyempää ja korkearaajaisempaa koiraa uusimmassa rotumääritelmässä verrattuna vanhaan.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat, vahvaluustoiset ja kuivalihaksiset.

Välikämmenet: Edestä katsottuna kyynärvarsien suorana jatkeena, sivusta katsottuna hieman viistot.

Ranteiden tulee olla joustavat, mutta eivät taipuneet. Ei myöskään jäykät ”pukinjalat”.

Etukäpälät: Leveät. Varpaat ovat voimakkaat, tiiviisti yhdessä ja hyvin kaareutuneet.

Tiiviit kissankäpälät, ei haravarpaita, ei pitkiä varpaita. Alun perin bernhardinkoiran tuli kyetä kulkemaan jäisessä lumessa pitkiä matkoja, mikä asettaa myös anturoille kovat vaatimukset.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat kohtalaisesti kulmautuneet ja lihaksikkaat. Takaa katsottuna ne ovat yhdensuuntaiset, eivät ahdasasentoiset.

Takaraajat eivät saa olla ylikulmautuneet, kulmauksia tulee kuitenkin olla sen verran, että koira pystyy takaraajoillaan liikkumaan voimakkaalla työnnöllä. Reiden on oltava leveä ollakseen lihaksikas.

Reidet: Voimakkaat, lihaksikkaat ja leveät.

Polvet: Hyvin kulmautuneet, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Sääret: Viistot ja melko pitkät.

Kintereet: Kohtuullisesti kulmautuneet ja vakaat.

Väliljalat: Takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Takakäpäliät: Leveät. Varpaat ovat voimakkaat, tiiviisti yhdessä ja hyvin kaareutuneet. Kannukset eivät ole virhe, mikäli ne eivät häiritse liikuntaa.

LIIKKEET: Tasapainoiset ja maatavoittavat. Takaraajoilla on hyvä työntö, selkälinja pysyy kiinteänä ja vakaana. Etu- ja takaraajat liikkuvat yhdensuuntaisesti.

Bernhardinkoiran tulee liikkua pitkällä, voimakkaalla askeleella. Sipsuttavat, jäykät ja lyhyet askeleet eivät kuulu tälle rodulle.

KARVAPEITE

Karva: Lyhytkarvainen (kaksinkertainen karvapeite): Peitinkarva on tiheää, sileää, rungonmyötäistä ja karheaa. Runsaasti aluskarvaa. Reisien takaosassa on vähäiset housukarvat, hännän karvapeite on tiheä. Pitkäkarvainen: Peitinkarva on keskipitkää ja suoraa, runsaasti aluskarvaa. Päässä ja korvissa karva on lyhyttä, reisissä ja lantiolla useimmiten hieman laineikasta. Eturaajoissa on hapsut, reisien takaosassa runsaat housukarvat. Häntä on tuuheakarvainen.

Karvapeitteen tulee olla hyvin tiivistä, vahva pohjavilla. Ei saa olla liian lyhyttä, ei pehmeää, eikä liian karkeaa. Hieman laineikas peitinkarva sallitaan. Karva ei saa olla liian pitkää, tällöin se on myös usein liian ohutta, silkistä ja pehmeää. Laineisuus sallitaan, mutta ei kiharuus. Nuorilla koirilla tavataan joskus kiharahkoa peitinkarvaa, joka muuttuu iän mukana.

Väri: Perusväri on valkoinen, jossa erikokoisia puhtaan punaruskeita läiskiä (valkokirjava) tai selän ja kupeet peittävä yhtenäinen puhtaan tai tumman punaruskea mantteli (mantteliväritys). Valkokirjava ja yhtenäinen mantteli ovat tasavertaiset. Juovikas punaruskea väri on sallittu ja kellanruskea hyväksytään. Tumma maski on toivottava. Vähäinen musta häivähdys rungossa sallitaan. Vaadittavat valkeat värimerkit: Rinta, käpälät, hännänpää, kuono-osa, läsi ja niskaläikkä. Toivottavat värimerkit: Valkoinen kaulus. Symmetrinen tumma maski.

Kirjava ja manttelikoira ovat samanarvoisia. Ei ole virhe, jos valkoinen on vallitseva väri. Punaisen kaikki sävyt tummasta mahonginpunaisesta oranssinkeltaiseen ovat sallittuja. Virhe on, jos punaisen ja valkoisen rajalla on musta reuna. Lievä epäpuhdas väri; pilkut raajoissa ja kuonossa voidaan suvaita. Tumma maski ja tummat

korvat antavat rodulle sen oikean ilmeen, maskissa on kuitenkin oltava myös ruskean sävyä, eikä pää saa olla liian synkän värinen.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 70–90 cm. Nartut 65–80 cm

Yllä mainitun säkäkorkeuden ylitys ei ole virhe, mikäli yleisvaikutelma on tasapainoinen ja liikkeet virheettömät.

VIRHEET:

Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Puutteellinen sukupuolileima
- Tasapainoton yleisvaikutelma
- Liian pitkä tai liian lyhyt kuono-osa
- Liian löysät alahuulet
- Muun hampaan kuin P1:n ja M3:n puuttuminen; pienet hampaat (erityisesti etuhampaat)
- Lievä alapurenta
- Vaaleat silmät
- Liian löysät silmäluomet
- Notko tai köyry selkä
- Takakorkeus tai jyrkästi laskeva lantio
- Selän päälle rullautuva häntä
- Toivottavien värimerkkien puuttuminen
- Virheelliset liikkeet
- Kihara karvapeite
- Osittainen tai täydellinen pigmentin puutos kirsussa tai sen ympärillä, huulissa tai silmäluomissa
- Virheellinen perusväri, esim. punaruskeat täplät tai pilkut valkoisella alueella.

VAKAVAT VIRHEET:

- Kokoon nähden liian lyhyet raajat (matalaraajaisuus)
- Voimakkaat poimut päässä ja kaulassa
- Käyrät tai voimakkaasti ulkokierteiset eturaajat
- Niukasti kulmautuneet, pihtikinttuiset tai länkisääriset takaraajat

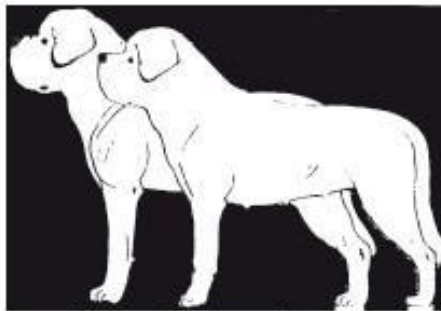
HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Epävarma luonne
- Yläpurenta, voimakas alapurenta
- Sinisilmäisyys (herasilmä)
- Sisä- tai ulkokierteiset silmäluomet (entropium/ektropium)
- Täysin valkoinen tai täysin punaruskea karvapeite (perusväri puuttuu)
- Muu kuin rotumääritelmässä sallittu värytys
- Lihanvärinen (pigmentitön) kirsu
- Minimisäkäkorkeuden alitus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin. Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

Vihreällä merkityt tulkintaosuudet eivät kuulu viralliseen rotumääritelmään. Ne on kirjoittanut rodun erikoistuomari Taina Nygård.

Huom! Tämän sivun kuvat eivät kuulu viralliseen rotumääritelmään.

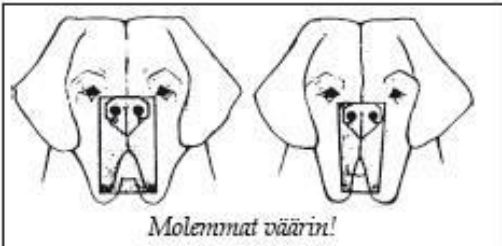
Uroksen ja nartun mittasuhteet

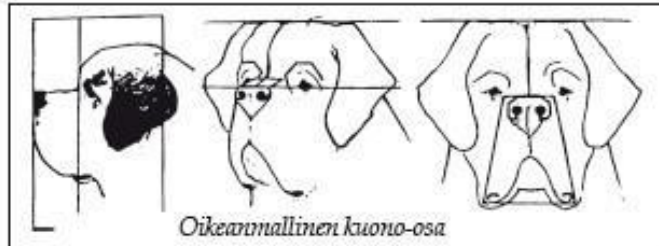
Uroksen pää edestä

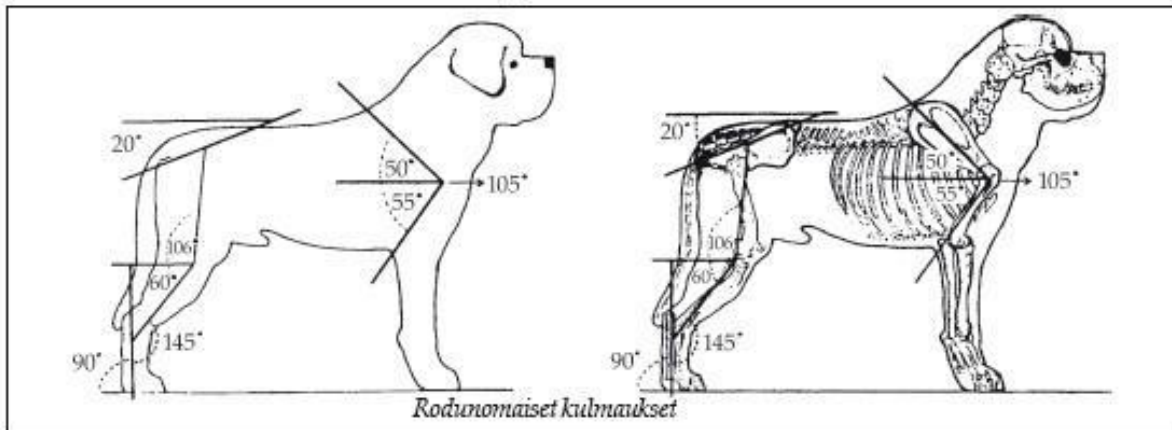
Nartun pää edestä

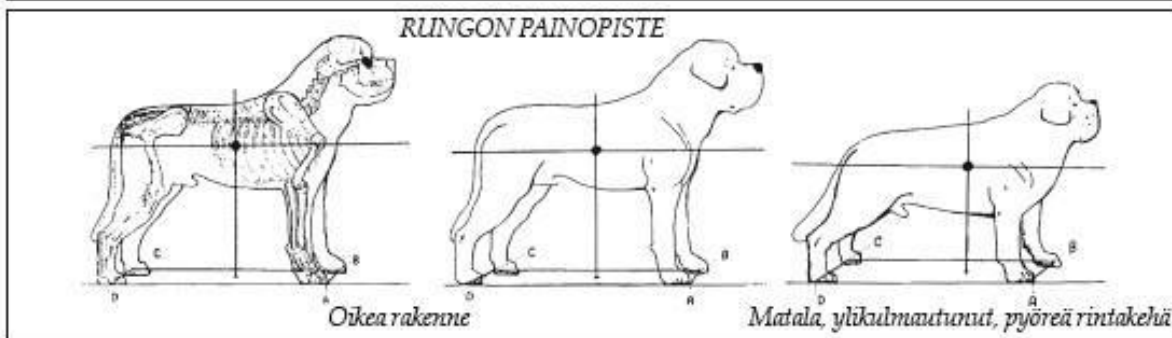
Molemmat väärin!

Oikeamallinen kuono-osa

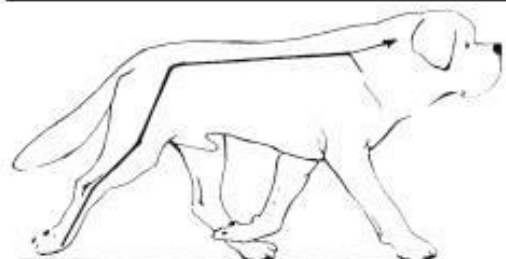
Rodunomaiset kulmaukset

RUNKON PAINOPISTE

Oikea rakenne

Matala, ylikulmautunut, pyöreä rintakehä

Liikkeet ovat tasapainoiset ja maastavoittavat. Takaraajoilla on hyvä työntö, selkälinja pysyy kiinteänä ja vakana.

Pieni poimu ala- ja yläluomessa sallittava. Silmäluomien reunat ovat kauttaaltaan pigmentoituneet.

*Piirroksat
© Dr. Antonio Morsiani*